

16 Δεκεμβρίου 2018

Ο Μεγάλος Δείπνος (Λουκ. ιδ´ 16-24) (Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης & Αλμωπίας Ιωήλ)

/ [Πεμπουσία](#)

«Άνθρωπός τις εποίησε δείπνον μέγα»

Στην παραβολή αυτή που ακούσαμε σήμερα, ο Θεός παρουσιάζεται με τη μορφή ενός ανθρώπου που έχει ετοιμάσει ένα δείπνο για πολλούς προσκεκλημένους. Ο ευαγγελιστής Ματθαίος μας συμπληρώνει πως ο γάμος του παιδιού του προκάλεσε το δείπνο αυτό. Ενώ είχε καλέσει πολλούς, οι προσκεκλημένοι αρνήθηκαν την πρόσκληση φέρνοντας διάφορες δικαιολογίες. Π.χ. Αγόρασαν κτήματα, ζώα η νυμφεύθηκαν κ. α. Τότε ο οικοδεσπότης έφερε στο τραπέζι του όχι τους επώνυμους προσκεκλημένους, αλλά τον απλό λαό που ήταν στις πλατείες και στα σοκάκια της πόλεως, τους χωλούς, τους αναπήρους, τυφλούς και πτωχούς, μέχρις ότου γέμισε το σπίτι του. Μάλιστα είπε: «Ουδείς των ανδρών εκείνων των κεκλημένων γεύσεταιί μου του δείπνου» (Λουκ. 14,24).

Τα χαρακτηριστικά του δείπνου

Με τη λέξη «δείπνος» εννοούνται πολλά. Ο άγιος Θεοφύλακτος γράφει πως ο Κύριος ονόμαζε το δείπνο μέγα, «επειδή και μέγα το της σωτηρίας ημών μυστήριο», δηλ. είναι μεγάλο το μυστήριο της σωτηρίας μας. Το τραπέζι που έστρωσε ο οικοδεσπότης Κύριος συμβολίζει τη σωτηρία των ανθρώπων. Μία άλλη ερμηνεία είναι πως ο Κύριος έκανε ένα μεγάλο δείπνο, δηλ. μία οικουμενική πανήγυρη. Η έλευση του Χριστού, η θυσία Του και το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας είναι η οικουμενική πανήγυρη, γράφει ένας Άγιος «...δέδωκεν ημίν την εαυτού σάρκα φαγείν, άρτος ων εξ ουρανού και ζωήν διδούς τω κόσμω», μας έδωσε να φάμε τη σάρκα του, επειδή ο ίδιος είναι ο άρτος που κατέβηκε απ'τον ουρανό κι έδωσε ζωή στον κόσμο (άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας).

Εάν πάρουμε την εικόνα του γαμήλιου δείπνου που αναφέρει ο Ματθαίος «ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών ανθρώπω βασιλεί, όστις εποίησε γάμους τω υιώ αυτού» (κεφ. 22,2), μπορούμε να πούμε και τις εξής ερμηνείες: Ποιοί είναι αυτοί οι γάμοι που κλήθηκαν τόσο πολλοί να συμμετάσχουν σ'αυτούς; Κατά τους Πατέρες, γάμος είναι η μυστική συνάφεια του Χριστού με την Εκκλησία. Ο άνθρωπος ενώνεται με το Χριστό με την πίστη στη γη αυτή και υπερφυσάτα και τέλεια θα ενωθεί μαζί

Του στη Βασιλεία του Θεού. Ο λαός που ενώθηκε με τον Κύριο, είναι η Εκκλησία Του. «Νύμφη μεν ούν ο λαός των πιστών, η Εκκλησία μυστικώς συναπτομένη διά πίστεως νυμφίος δε ο Χριστός» (Ευθύμιος Ζιγαβηνός). Κάθε ψυχής νυμφίος είναι ο Χριστός νυμφώνας όπου γίνεται η ένωση ανδρός και γυναικός, είναι ο τόπος του βαπτίσματος, δηλ. η Εκκλησία. Εδώ δίδονται οι αρραβώνες στη νύμφη, η άφεση των αμαρτιών και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος. Τα «τελεώτερα» θα δοθούν στο μέλλον, όταν θα μυσταγωγήσει ο Χριστός τους τελείους στα καλύτερα και υψηλότερα. Ας σημειωθεί πως νυμφίος είναι μόνον ο Χριστός, ενώ όλοι όσοι διδάσκουν το λόγο του Θεού είναι νυμφαγωγοί, γράφει ο άγιος Θεοφύλακτος. Πράγματι κανείς άλλος δεν είναι δοθήρας αγαθών παρά μόνον ο Χριστός. Όλοι οι άλλοι είναι μεσίτες και διάκονοι των αγαθών που δίνει ο Κύριος.

Από που μας κάλεσε ο Κύριος;

Είναι χαρακτηριστική η παρατήρηση του ιερού Χρυσοστόμου. Ο Κύριος μας κάλεσε από τα στενά της αμαρτίας. Μέσα από καταστάσεις αμαρτωλές, ενώ ζούσαμε ανυποψίαστοι ότι υπάρχει άλλη πνευματική ζωή. Καθένας από μας έχει να διηγηθεί μία τέτοια ιστορία της ζωής του. Βέβαια η πρόσκληση γίνεται αδιάκριτα σ' όλους δηλ. αγαθούς και πονηρούς, αλλά η ζωή όμως αυτών που κλήθηκαν στο δείπνο του Κυρίου, δεν είναι «ανεξέταστος», αλλ' ερευνάται επιμελώς απ' τον οικοδεσπότη Χριστό. Προσκλήθηκαν όλοι. Κάθε άνθρωπος από τη φύση του έχει κληθεί στο αγαθό. Έχει έμφυτο το αγαθό μέσα του. Η αμαρτία έκανε τον άνθρωπο πτωχό, ανάπηρο και τυφλό πνευματικά. Μετά το Χριστό, όσοι πιστέψαμε σ' Αυτόν, γίναμε εύρωστοι και υγιείς. Μας κάλεσε ο Κύριος από τα στενά της αμαρτίας και μας

έκανε ομοτράπεζους και συγκληρονόμους Του. Όσοι δεν τιμήσαμε την πρόσκληση του Κυρίου και όσοι παρακαθήσαμε στο δείπνο Του, αλλά δεν αλλάξαμε ζωή, θα είμαστε αναπολόγητοι. Μας δόθηκε η πρόσκληση από το Θεό να συμμετάσχουμε στο δείπνο κι εμείς, κυριευμένοι από τα πάθη μας και ειδικότερα από τα πάθη της φιλαργυρίας και φιληδονίας, την απορρίψαμε, με αποτέλεσμα να στερηθούμε την πραγματική ζωή.

Δεν βιάζει κανέναν ο Κύριος να συμμετάσχει στο δείπνο Του. Απευθύνεται στην προαίρεσή μας. Εάν όμως θελήσουμε να συμμετάσχουμε σ' αυτό, τότε αρχίζουν και οι υποχρεώσεις μας. Οφείλουμε να εργαστούμε με τις εντολές του Θεού και να συμμετέχουμε στο μυστήριο της ζωής, στο όντως δείπνο, που είναι η Θεία Ευχαριστία. «Πίετε εξ αυτού πάντες» (Ματθ. 26,27), μας είπε ο Ίδιος. Η συμμετοχή μας στο ποτήριο της ζωής είναι απαραίτητη, για να συμμετάσχουμε και στη ζωή του Θεανθρώπου. Χριστιανός που δε συμμετέχει στο δείπνο του Κυρίου, είναι πνευματικά νεκρός. Ας ευχηθούμε όλοι μας να ανταποκριθούμε στο προσκλητήριο του Χριστού που είναι και η σωτηρία μας.

Πηγή: www.agiazoni.gr